

E Vēt ad Tramuntāna e e Sól

I ragnéva un dè e Vēt ad Tramuntāna e e Sól, parchè i éva la pretésa d'èsar ũ piò fôrt ad cl'êt; cvāt ch'i avdè un viažadór ch'e caminéva incaparlê. I du tacalìt alóra i s mitè d'acôrd che e sarèbb stê e piò fôrt cvèll ch'u i gl'avrèbb¹ fata a fê in môd che e viažadór u s cavèss la caparëla.

E Vēt ad Tramuntāna e cminzè a sufié cun una gran fôrza, mò piò ch'e sufiéva piò che e viažadór u s strinzéva int la caparëla. Acsè che ala fê e Vēt, e purètt, e cnè smèttar. E Sól alóra u s fasè avdé int e zil e cvési sòbbit e viažadór, ch'e sintiva un gran chêld, u s cavè la caparëla. E la Tramuntāna la cnè arcnòssar che e Sól l'éra piò fôrt ad là.

Nota 1 - *ch'u i gl'avrèbb fata* [kuiɫjɛv'rɛp'faɛtɐ] «che ce l'avrebbe fatta» si spiega con la forma di base *ch'u gl'avrèbb fata* [kuɫjɛv'rɛp'faɛtɐ] costruita secondo il procedimento spiegato per San Marino (*che* + pron. clítico *u* + *i* + *la* › *ch'u i l'* con successiva inversione di *i l'* [il] in *l'i* [li] e sua palatalizzazione in *gl'* [ʎ] perché davanti a V); dopodiché la particella *i* viene qui reinserita dal parlate in modo ridondante, come spesso accade.